

mig, at den kunde faa en ret lang Vej at gaa, før den blev gennemdrøftet og blev til Lov. Men jeg er ganske uenig med de to ærede Medlemmer om de Veje, ad hvilke de komme til deres Slutninger, thi naar jeg ønsker at faa denne Selskabsbeskatning med ind i dette Lovforslag, er det, fordi det er min Overbevisning, at den ikke vil have nær saa stor Betydning, som der indenfor visse Kredse i vort Folk, særlig indenfor Handelsstanden, tillægges den, men Undladelsen af at beskatte disse Selskaber paa rimelig og naturlig Maade har sat meget ondt Blod og har bidraget til at vanskeliggøre Samarbejdet mellem Bybefolkningen og Landboerne i langt højere Grad, end jeg tror, hele Sagen er værd. Der vilde derfor blive gjort et virkeligt Skridt hen imod et godt Samarbejde mellem By og Land — som der er talt saa mange kønne Ord om, men som der er gjort saa overmaade lidt for —, hvis man vilde tage denne Selskabsbeskatning noget mere med ind i denne Lov, og hvis vi, om ikke i denne Lov saa ad anden Vej, for Byernes Vedkommende kunde faa sløffet disse Læbælter, som ogsaa have vakt Uvillie. I Virkeligheden ville begge Parter være godt tjente med, at vi fik disse Hindringer bort, og det vilde vise sig, naar man tog dem bort, at det ikke vilde gribe nær saa dybt ind i vort Næringsliv, som man fra mange Sider nu antager.

Endvidere kommer jeg til en lignende Slutning som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds paa et andet Punkt, og det er med Hensyn til Spørgsmaalet om at drage Spare- og Laanekasserne med ind. Saa vidt jeg husker, var det ærede Medlems Begrundelse derfor den, at naar Bankerne, der have Sparekasserrettigheder, skulle med, er der ingen Grund til, at Sparekasserne skulle være fri. Jeg tror ikke, den Grund holder Stik, thi Banker med Sparekasserrettigheder have virkelig saa mange Fordele af vort økonomiske Liv, at det i og for sig godt kunde forsvares at tage dem med ind, uden at Sparekasserne kom med. Men paa den anden Side kan jeg ikke se rettere, end at Sognesparekasserne, som efter Loven af 1880 betale et lovbestemt begrænset Udbytte, opsamle Penge, ogsaa kunde være gode og rimelige Skatteobjekter, ganske bortset fra det ærede Medlems Begrundelse.

Saa vil jeg til Slutning rette endnu en Henstilling til det kommende Udvalg, og det maa jeg maaske saa meget mere

gøre, som ærede Medlemmer kunne synes, at jeg er bleven besnæret af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds' Veltalenhed. Jeg vil da bede det kommende Udvalg ikke lade sig besnære af den samme uimodstaelige Veltalenhed, naar det ærede Medlem vilde gøre de Folk, der have Bopæl i en anden Kommune end Erhvervskommunen, til en Slags Pariakaste i Forhold til Erhvervskommunen, skønt de slet ikke skyldte denne noget. Naar man kender noget til de virkelige Forhold, tror jeg, man kan sige, at det er en ret velstillet Pariakaste, der er Tale om, som det ikke er værd at have saa stor Medlidenshed med, og selv om det ærede Medlem saa vil paastaa, at en Erhvervskommune er et overmaade fremmed Begreb, er det dog ikke mere fremmed for de paagældende Folk, end at de finde denne Kommune værdig til, at de der ville tjene den aarlige Indtægt, som der er Tale om de skulle beskattes af. Det undrer mig — det nævner jeg som et lille Kuriosum —, at der saa som en Slags højere Retfærdighed kunde være Tale om, at en stor Toldmur kunde udligne den Uretfærdighed, som man ikke kan naa at faa udlignet ved Skattelovene. Ja, det er sandt, at vi kunne ikke naa den fuldkomne Retfærdighed ved Skattelovene, men det er mindre sandt, at man kan naa den ved Hjælp af høje Toldmure, og det er i høj Grad sandt og rigtigt, at man ikke skal lade det bedste være det godes Fjende.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Johan Knudsen: Til det ærede Medlem, som nu satte sig (Laursen), vil jeg sige, at Sparekasserne ifølge de gældende Love have Lov til at drive Bankvirksomhed, at mange af dem drive Bankvirksomhed, og at jeg derfor ikke kan se det berettigede i, at Sparekasserne ikke skulde have de samme Forpligtelser som Bankerne.

Carl Hansen: Det er kun to enkelte Forhold, jeg skal tillade mig at omtale, da de ikke ere omtalte af nogen af de ærede Medlemmer, der have haft Ordet. Det ene vedrører de kommunale Regnskabs Revision og da særlig Landkommunernes Regnskaber. For saa vidt det gælder Revisionen, berøres det ikke direkte af det foreliggende Lovforslag, men det Forhold, [jeg vil omtale, er ikke destomindre